

İçindekiler

İlber
2020

ISBN:

Dizgi : ...

Kapak :

Baskı- Cilt : 2020

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İçimdekiler

Tanrı Seni Bana Yarattı	9
Yeniden Doğdum Seninle	17
Bir Dolunay Gecesi	21
Sana Yazılmayanı Yazmak	27
Alevimle	31
Kalemin Kâğıda Aşkı	33
İkinci Ömrüm	39
Yeter ki Gel	43
Yolda	45
Nasıl Tapılası Tanrı	49
Mektup.....	51
Ah.....	55
Kendimden Geçtim.....	59
İçimdeki Sonsuzluğum	63

Tanrı Seni Bana Yarattı

Ey gençliğim, hayatımın ilkbaharı
Varlığınla çılgına çevirdin beni
Doyulmuyor ki tadına
Ay parçam canıma can
Sevda vadisine düşürdüğünden beri
Koklamak için birçok çiçekler var ama
Ruhumu okşayan sarhoş eden
Beni benden alan, tek çiçeğim
Yalnız gönlüme...bir yalnızım benim
Gözlerimi açtın kırılmışken
Özgür de bıraktın

10 içimdekiler

Gömölmekten karanlıkla düşöncelerime
Yıllardan kalan rüyalaröma
Aşkım, arzum, tutkum
Ruhumun tapınağı
Nasıl anlatmalıyım
Kaderimin nankörlüğüne kızmaktan
Bir an olsun senden ayrılmak istemiyorum
Anıldığında semadaki yankılarıyla
Kalbimde şimşekler çıkıyor
Sanmıyorum
Hayat sensiz güzel
Başıma toplansın kuşlar
İkimizin şarkısını okusun
Bahçemdeki böcekler iniltilerle
Seni söylesinler
Şimdi duysan eşlik ederdin
Sana yazmam mı ve okumam mı
Bana bu dünyadan uç git
Bilinmeyene bul onu tekrar diyor
Sen oldun

Her arzuma karşılık verenim
Ah bir bilsen...
Şu an içimde seninle
Sevişmekten başka bir düşüncem kalmadı
Dudaklarım heyecandan titredi
Sevdana açlığımı
Hissettiğim acılığı anlatamam ki...
Unutabilir miyim
Ansızın fırlattığın o ateşli bakışını
Gönlüme düşürdü şuleni
Alev alev vücudumu yakıyor
Meğer neyi ne kadar biliyormuşum ki
Hayatından ümit kesmiş bir hastayken
Ateşli halimle...hayatı yeniden sevdirdin
Sevilmez mi senli hayat
Sevilmeli...
Ancak ümitsiz bir halim var
Tutkum ve sevgim
Sana düşkün ama derin hayallere
Yol açıyor

12 içimdekiler

Çaresizlikten kelimelerin büyüünde
Seni arıyorum
Hayatımda olan şu
Senden öncesi ve sonrası
Eğer için biraz kendince rahat edebilsen
Önceden yazdıklarına bak...
Fakat ben dahi bakamıyorum
Sen okusan bu benim sevdam değil
Olsa olsa taklidi dersin
Her şey o kadar basitleşmiş ki
Bıkmış biri hayattan
Suçlamıyorum
Onun için kala kala bir aşk vardı
Onun peşine düşmüştü
Sağa sola sıçramıştı
Yanlışla doğru diye kendini çekti
Sen... işte sen
Nasıl halde olduğunu bilmeden
Geldin
Bir bana söylesen

Cevabı sende olmalı
Yeniden inşaa ettin beni
Sevdin, yumuşattın...düzelttin
İçindeki zehri kusturdun
İşte senden önce ve sonrası

Üzülüyorum
Zerre kadar içine dert etme
Bu kaderi plan değişmese de
Olacak olan buydu demek ki
Yapacak bir şey yok...
Yazmaktan ve kaleminden başka
Teselli olmalı
Senin için dünyaları yazasım geliyor
Seni sana mı
Doğrusu kendime anlatıyorum
Bazen yanılsa da düşsemde
Bilemeden
Acılarımınla da olsa vaz geçemem
Yazmak ibtilasından

14 içimdekiler

Neyse diyemem

Daha yazılacak ne çok şey var

Doya doya seyrettiğim güzel yüzünüzde

Sevdanın parıltılarını

Ömrümde ilk defa tattığım gerçek aşkı

Yazdığım, yazacağım bütün şiirler

Düşüncelerim

Günyüzüne çıkmamış hatıralarım

Senin olmalı

Yaralı gönlüm siyah gecelerde

Senin için gözyaşı dökmeli

Üzülmeli

Benzerin olmayan sevdam demeli

Varlığın benim için o kadar kıymetli ki

Kıyaslamak için yine seni sende

Arıyorum

Şu halime bakar mısın...

Seni senden kıskanıyorum

Tatlım...

Ben senin kulun kölen olmaz mıyım

İçim kan ağlamaz mı
İnce tüller içinde ki zarif
Perileri kışkandıran halinle
Yanıma geldiğinden beri
Dert küpüyüm
Bir müthiş dert ki
Eline geçirdiğinden beri
Ne irade bıraktı...ne de bir kudret...
Acılara boyun eğmek zorundayım
İnan ki delirmekten uzak değilim
Unutamıyorum
O hiçlik yurduna el ele
Sarıla sarıla, zevkler içinde gidelim
Yok olmaz dersin
Kavuşmak için
Şiddetli rüzgârında bir yaprak gibi
Savrulmak dağılmak istiyorum

Aşk acıları insana ölümü temenni ettirir
diyorlardı

16 içimdekiler

Gölüyordum...öyle değilmiş

Bu sözlere inanıyorum.

Aşkın ümitsizlik sınırlarında dolaştığımdan

Vazgeçmek mi...imkânsız...

Ötesi var mı...

Hasretli bakışlarla baktığım gelecek
zamanların

Tek çözümü sensin illaki

Tanrı seni bana yarattı

Yoksa... neden bu acılarla

Yalnız kalaydım ki

Ben...

Yeniden Doğdum Seninle

Bir zamanlar düşümde görsem inanmazdım

Bana bir gelişle geldin

Ki gerçekten gerçek oldu

Sahi geldin... nedenli veya nedensiz

Çokta önemli değil aslında...aramak

Eriyen buzlar gibi denizinde

Kayboldum

Soruyorum kendime

Beni sevindirmeye mi... yoksa kaybettiğim

Güzelliğin farkına varmamı mı istedin

Acı tatlı bir arada...seçemez oldum

Bilmezmişim meğer aşkı

18 içimdekiler

Şimdi ibadetim duam da sen
Hakkıyla ve heyecanla...kulun oldum
Çok bakamazdım etrafıma
Birine dahi sarılamaz
Karanlıklar ülkesinde kaybolmuş
Korkak biriydim
Şimdi beni verdin... sendekini de
Sırrım...ilacım oldun
Bilinmeyenlerime...yarınlarıma
Gizli sevdamın gizli kahramanı
Hiçlik denizinde
Var olmak heyecanı ile beni uyandırdın
Ateşli aşkımızın hatırası olsun diye bir
öpüştük ki
İçilmek için
İçmek için mi
Dudaklarım kanıyor
Beni kandırdın
Susuzluğumdan
Sar beni...

Divanen olmuşu
Rüzgârında salınıyor
Bırakma bir daha geçmişin ayrılık günlerine
Beni düşürme
Evet dedim
Sende evet
Sıcacık gecenin yıldızlı semasında
Ruhumuzu nikahladılar
Melekler bile insan olmayı istediler bir anda
Aşkımızın ölümsüzlüğünde
Ruhumu kavur kor alevinle
Bedenim yaşamaktan küllensin
Düşmesin ayrılığa
Durmak ister miyim daha bu dünyada
Öylesine gizemli masum halinle...
Derinden derinsin
Bakmaya kıyamıyorum
Geldin aldın...biçareni
Karanlığından çıkan kelebekler gibiyim
Kısadan bir ömürde olacak mutluluk için

20 içimdekiler

Senin altın saçlarına konmak için

Uçmağa değdi inan

Şimdi...kaybolmalı

Zamanda...yok olsun

Kelimeler tükenmezlikte iken

Son söz olmamalı

Çünkü sen geldin

Gönül defteri ilk yaprakta kalmalı

Hayale sığmayacak gerçeğinle

Aşkımız sonsuza kalmalı

Bir Dolunay Gecesi

Günüşiğim...

Dolunayın ışığında hayalinle sarmaş dolaş, ayrılık akşamlarını sabah etmeye çalışıyorum. Günlerim yıllara dönse de, içimdeki sesler öylesine çığlıklarla dışarı çıkıyor ki zaptedemiyorum.

Ancak kimler duyar ki, bu ah vahlarımı...

Ben duyuyorum, sende duymuş olursun diye yine kaleme sarıldım, sızıntıları kalsın, bir yerlerde.

Ağlamadan aşk olmaz. Sızlanmadan ise hiç olmaz.

Sürekli beni geç sevdin deme...fırsatların yok muydu, hiç deme. Aslında yakınlığımızın olduğu zamanlarda sevmenin, sevilmenin ne olduğunu çözemedim ki?

22 içimdekiler

Herkesi dünyamda bir eş tutup sadece kendimce bakıyormuşum. Meğer öyle değilmiş. Sonra büyük olanı nasıl tartar, küçücük teraziler. Kantar ne anlasın altın tartmadan, kaldırın bunu kilo etmiyor demez mi...şimdi gülebilirsin. Bir de onu kuyumcuya sorsan...ah der, bu kantar gibi binlercesini satın alır, bu cevher-i hakiki demez mi...

Böyleyken, bu anlardan önce seni hiç görmemişim demek ki...

Aslında daha önce kendimi devamlı hayallerimde bir gölgeye kul gibi görüyordum. Sen olduğunu bilemiyordum.

Şimdi zaman eridi ve ben tökezlediğim bir yerdeyim. Çıkılmaz sokakların içinde ve arkama bile bakamayacak kadar derin çukurların yarlarında, çaresiz ve bir daha ayağım kayar mı diye korkularım dizi dizi geliyor.

Umutlarım yitiyor, zayıflıyor, içim acıyor ve kanayan yaramın sızıları ile tekrar yeşeriyor. Kim bilir, tanrı izin verir de kollarına sarılmak için gelebilirim.

Mübbete düşmüş bir mahkumun tahliye dileği, nasıl gerçekleşecek ki?

Ruhum özgür, hayallerim sonsuzluğunda yine bir umut...

Her sabah sabah ilk uyandığımda aklıma ilk gelen sensen. Duyduğum her şarkıda seni dinlediğimsen. Pencere pervazına konan kumrularla seni beni düşünüyorsam...gözümün önünden bir karaltı geçtiğinde, oydu değil mi, galiba buraya mı gelmiş, diyebiliyorsam....

...

Sus payı vermek için kalbime, durmaksızın şiirler, sözler yazmalıyım.

Yetmiyor, susmuyor. Aklım ne yapsın bu biçareliğine...

Sonra kendime nasihat ediyorum. Aklını başına al. O senin gibi düşmüş biri değil.

Sonra, durgunluğumda, telafi düşünceler imdadıma koşuyor...gözlerim kapadığında seni hayal edebiliyorsam, seninle hayatı mutlu kılabilirdim, nefesini tenimde, öpüşünü dudaklarımı sızlatışını hissedebiliyorsam, her güzel kokuda kokunu alıyorsam, bastığın yerleri anımsayınca, hayalen bile olsa yüzümü sürebiliyorsam, canım, kanım deyip,

24 içimdekiler

umutlarıma tekrar tekrar ışık yakıyorsam, hala bu halimle o da beni seviyorsa...

Bitmeyen sonsuz bir aşkımız var diyorum.

Kalpten kalbe yol değil mi bu aşk. Karşılık beklemeden sevmek değil mi?

Bu düşünceler özümden çıkınca, yüzümde nefesini hissetmeye başlıyorum. Sensizliğim ve gerçekleşmeyeceği korkumla dahi kurduğum hayallerime, üzülme, belki bir gün olacak diye, yıkılmıyorum.

Yıllar göçse, bu hapishanemin nem kokan duvarlarından sürekli düş kuşlarımı salmaya devam edeceğim.

Başım devrilir, sesim kısılır, fakat sonsuza kadar damla damla akıttığım bu sevgimi hayallerimi bir deniz gibi ayaklarına akıtacağım. Olmazsa her bir damlasını toprak emer seni kucaklamak için toz olur, çiçek olur, bir rüzgarın esintisiyle, bir kuşun kanadında seni illaki bulur.

Ne yapalım...can kuşu kafese düşmüş, ölümüne kadar çırpınıyor.

Şu an penceremde o kadar güzel bir dolunay var ki... Düşünsene seninle bu manzaranın altında sevişmek, kim bilir ne güzel olurdu...

Günüşiğim...

İçimde öylesine varsın ki, senden ayrı olmak ihtimalim yok aslında. Bu halimi kendime ispat etmek istiyorum. İnsan kendine inanınca karşısındaki de inanır.

Zorlanıyorum...hayallerim beni sersemletiyor, yorulunca içime gömüp bu onlarla uyuyorum. Aklımla, arzumla, kalbimle nefsimle sabahlara kadar seninle sevişiyorum. Çok zaman düşlerimden hissettirdiklerinden kurtulmamak için uyanmak istemiyorum. Bu son uykum olsun diyerek kaçınıcı uykuya dalışım oldu.

Seni bana bir dünya yar etmedi diye üzölmüyorum, birçok âlemler var, tanrım seni bana diğerlerinde hep verdi. Hepsinde sen varsın.

Tadına doyamadığim aşkım...her zaman ki gibi, sana yazdıklarına hayaline sarılıp, koynunda uyuyayım.

Hapishane yıllarım beni eritir, ama sen ve aşkımız her gün daha güzel ve diri kalacak daima. Ve dünya günlerim bitene kadar burada beklerim. Sorun etmiyorum.

Ya...Baki kalanımsın, benim...

Sana Yazılmayı Yazmak

Sonsuzluğun içinde

Kaybolurken

Seni, sana yazmak

Mümkünü imkânsızlaştırmak

Yapayalnız seni ulaşılmaz kılmak

Kendimi de buna kaptırmak

Yazılara koymak resmini

Bir eşi yoktur

Onun gibi dedirtmek

Doyasıya sevişmek

Geriye kalan son cümleyi

Noktasız bırakıp

Dahası var edasıyla

28 içimdekiler

Perdeyi daima açık tutmak

Amalardan amaya sürekli

Yelken açmak...

Sonra sen...sensin

Ben mi...

Senim

Ah nasıl sevdim severim

Boyutların birleşiminde

Ruhumun erişebildiği yerlerde

Farkı farketirmeden

Mükemmelsin güzelim

Var mı sen gibi

Safiyane övünç ve arzuyla

Bir tutkulu aşkla

Yetmez mi

Işık olsun

Gölgeni dahi görmeliyim

Karanlığa bile razı geldim

Elinde dahi can vermeye

Razı olmalısın

Unutamıyorum sürekli
Önüme gelen acımızı
Göreceğimiz iyi günler umudun
Duyumsadığım bütün güzellikler
Bende bulunmazlığını
Döküverdiler
İyi ki sen varsın
Dinlerim sensin
Şarkımız daima sürüversin
Yokluğun tarifsiz
Ebedi suskunluğuna

Alevimle

*“Ölüm bir yaşamı sonlandırır,
bir ilişkiyi değil.
M. Albom”*

Hayatımın tadı
Gönlümü kırmayan güzel kalbim
Öpmeye doyamadığım
Sadece sana ait verilmiş
Ne çok güzelliğin
Kızılların beyazların
Benlerin var
Arımsın...
Tutku dolu bir aşk ile
Derdime eşim
Kaç zamandır
Senin kalbinle yaşıyorum

32 içimdekiler

Yıllarca

Aradım yana yana

Hiç küllenir sanma

Meleklerden bile saklıyorum

Kaderim yârsız

Yarlarda geçen yıllara

Aldırmadan

Bekleyeceğim

Bir başkası olmadan

...

Ah o son sabahın ilk ışıklarında

İçimden çıkan alevimle

Nefesim avucuna

Yaşattığın güzel hayat için

Minnettar ve sonsuza kalsın

Kalemin Kâğıda Aşkı

Sevgili dünyam benim!

Acılar içinde kıvranan sensizliğimle bedenlerimizin birleşmesi ve ayrılması içinde duygularımı, kelimeler yurdundan gelen yardımla, sana, bu kaçınıcı kez anlatışım.

Ben yine de tekrar tekrar sana yazmalıyım.

Kalemin, ten kağıdıyla sevişmesi nasıl olur biliyorum...insan da aşk doruğa çıkınca ve kavuşamadığında, yazdıkları ile sevişir. Bende kelimelerimde öylesine senin tenine dökülüyorum, gizlemeye de uğraşmıyorum. Seviyorum sonsuzca seni.

Ne var ki, kalemden coşkunlukla arada bir damlayan gözyaşları, kağıtta yer bırakmıyor, kurumasını bekliyorum. Baş renkleri bulup yazmaya gayret ediyorum. Bazende yazacak birazcık yer bıraktığı yer kalırsa, duramıyorum

34 içimdekiler

bir şeyler yazmalısın, diyen içime sus payı veriyorum.

İçimde gizli kalmış söylenmemiş büyük büyük hislerime, değer değmez kıymetsiz şiirlerde, ifadeler buluyor, seni söylensinler.

Canım!

O bembeyaz bedenın güzelliğinde yittim galiba. Bugün kalemden kelimeler birer birer kan akıtıyor. Seni üzenler olmuş. Zaten içinde sana kavuşma kelimelerime ayrılıklar yaklaşıncı kalem kan damlıyorken, daha çok oldu, bilemedim...kendiliğinden.

Üzüldüm gözlerim kızarmaya başladı. Hayallerine sarıldım. Ah o sevişmemizin ani patlamaları benden beni alarak yüksekler çıkartıyor. Beni saran öpüşleriyle kendimi bulamıyorum. Beni tut bırakma, beraber olduğumuz aşk otağımızın çarşafaların sıcaklığında bedenim, uyuşuyor. Derin derin uyumak istiyorum.

Her sevişmemizden sonra yanyana aşk uykumuz. O çıplak bedenın bıraktığı izde gövdemizin yangını ve izlerine gömülmenin hazzı...

Dağılmış yataktan sarkmış saçların, terlere bulanmış çarşaflarımızın kokusunu düşünüyorum.

Hani uykunda sesli sesli sevdam dediğindeki harfleri, kalemim tutmaya, teninin üzerine nakşetmeye çalışıyor. İniltilerimizin susup sessizliğinde yasak kelimeleri, söylemekten çekinirken, kalem susar mı, birer birer, yazıp bana söyleniyor. Bende unutma diye kaleme yaz dedim.

Odana gidip gölgelerin dansında giyinirken seni hissetmek, bedenine saçlarının dansını seyretmek, ıslak ayaklarının bıraktığı izlerin yavaş yavaş soluşunu seyretmek...ve bedeninin çıplaklığını gölgelerle dolayan mum ışığının sarışı ile bende tekrar ruhen yıkanıyorum...

Sabahlar olmasın...

Kırmızı ayının altında zamanın ve ölümün ötesinde, bir benzeri yok denecek kadar sonsuza sevişelim.

Uykudan uyandığımda başımda beklediğini hayal ederek yanı başımda durmanı beni öpücükle ayıtmanı, kızılardan parıldayan dişlerinle beni ısırmanı, etlerime gömdüğün

36 içimdekiler

sarılamaları, tebessümün ve hayat dolu gülümsemeni tırnaklarını batırıp canıma dokunmanı hayal ederek uyanmak, ah ne güzel...ne zaman olacak?

...

İçim seninle bir dünya oldu.

Denetleyemiyorum ellerimi göğsüne kaynatıp yapıştırdım. ısırdığım alt dudağın ve kıpkırmızı kesilişi, boynunun altından usulca elimi geçirişim tüm gövdeni çıplak gözlerimden yumuyor içime ayan beyan ediyorum.

Kalemim ten aşkınla giyinip soyunuyor. Hissizlik ve ümitsizlikle buz gibi olmuş bedenim, hayalin ateşinde eriyor. Işıklar sönsün, gece aydınlanmasın.

Sana olan açlığım ve susuzluğum kesilmiyor, kendime dikkat et bile diye uyarıyorum. Kalemim bana onun kadar bir ikinci var mı, diye akıl veriyor. Yaşadıklarımızı sonsuzluk içinde saklayalım diye kağıda yazmak istiyor.

Bedenine sımsıkı yapışmak ve kelimelere sığdırmak ve ona sığmak.

Taşmadan ince ince zarif zarif. Yazmalı bir anı eksik kalmasın, bir öpücük bile saklanmalı

diyor. Kalem binlerce kez yineledi adını, seni söyledi...ve tene akşederken adını söylediklerimiz, söylemediklerimiz, kelimeler seni kıskanıyor. Nokta koyamam, sonsuz beraberliğimize delil olsun, bitmesin diye hiçbir işaret koymuyorum.

Hangi kelime çıplak ayağını bastığın toprağın misk kokusuna ulaşabilir ki... Bende bunu farkettim yerlere kağıt koysam ve mecburen bassan. O kâğıtların üzerine yazsam ve şekline, aşk kelimeleri dizsem, okuyan biri bu koku ne kadar güzel dediğinde, aranıp dursa... ama bir ben bileceğim.

Aşkımdan biraz delice olacak, ayağının şeklini göğsüme dövme yapsam diyorum. Ancak o kadar güzel kokmayacağını bildiğimden bir fırsatını bekliyorum, bir kez göğsüme basarsın umuduyla fırsat gözlüyorum.

Sen ve sen...

Beden mi kaldı...yok, bedenimde bir sen varsın. Sessizce yaşamış olduğum harflerin dansı, uzak olduğun zamanlarda, seni bana yakın ediyor. Tüm kelimelerimi burada olmadığı anlarda, bedenimi saran soluğun ve kokunla, dudaklarının beni emişini ah ederek kalemimden kağıda yazacağım.

38 isimdekiler

Sende doğdum ve sende öldüm...yine seninle doğarım.

Hep diyorum göğsünde uyuyayım sabahlayayım. Kalbimiz beraber çarpışsın. beden bedene gevşeyip ve düğümleşelim.

Ruhum yalnızlığımda bedenimde büzülürken, beni kapsa her şeyimle ele geçir. Ölümün benden alacağı bir şey kalmasın. Dokunduğum, gördüğüm, sahip olduğum, düşünüyordüğüm bütün anlar, sırf seninle olsun.

Ah, bembeyaz lekesizim!

Ah kırmızı kanım!

Hep sensizlik yorgunuyum, acımla da olsun senden dolayı mutluyum.

Kalemim çıplak tenine dokurken seninle...daha çok sevişecek...

Sonsuza...

İkinci Ömrüm

Ey güzelim

Aşkım alevim

İsmin düşmüş dilime

Kalbime ateşin

Gözlerim kapanınca

ve açınca

Dualar ediyorum

Ölmüşten beterim

Geceler boyunca giryân

Gözbebeklerimde çizilmiş adın

Bense kaybolmuş bitmişim

Her halim yalvarış ve dinmeyen gözyaşı

Cezbeye tutulmuş

40 içimdekiler

Sevgine hasret ezilmişim
Ceylan gibi gelsen
Sarılsan o narin endamınla
Beni erguvan gibi dalımdan koparsan
Doğmasın gecelere ay
İhtiyarlamış ömrüm
Şimdi buldum ya seni
Daha ne isterim
Sevmek sevilme ne güzel şeymiş
Neye baksam
Haksın diyorum
Bazen de keskince bir koku
Nerden geldi bu derim
Bilmem mi
Güller açmış yanağından
O an seninle dolar kalbim
Gözlerim ağlar
Dinmez ateşim
Kendime bir türbe yapar
Pervaneler gibi dönerim

Benimsin gönül yaram
Orada bir sen varsın
Arada bir tutulurum
Seni okşayıp gelen rüzgâra
Kucak açiveririm
Uykum gelsin de
Rüyalarım seninle bir olsun
Umut ederim
Nedendir
Çokta kabul olmadı bu dileğim
Yine de vazgeçmem
Vazgeçemem senden
Yorulurum uzanırım
Şarkılar dinler
Havayı koklar
Sırf seni duymak hissetmek isterim
Eğer ki içime bir hüznün konarsa
Sen benimsin diye seslenirim
Dudaklarım adınla öpüşür
Kalbim sızlar

42 içimdekiler

Sarılmadan hasretle

Gönülden seninleyim

Biraz sakinlerim

Ah benim

Hayat bitse de bir buluşsak

İkinci bir şans mı olur

Gönlüme düşer tesellim

Başka çare yok

Mecburum toprak gibi

Ölene değin sabredeceğim

Yeter ki Gel

ağladığım günlerim çok
biliyorum ki
gelecek sen
yarım ölmeden gel
korkuyarsan
karanlıklar bassın
bilmesin kimseler
ve ben sende sevineyim
umutsuz rüyadan uyanmış gibi
ve sen konuşamasan da anlatsın gözlerin
sarsılan çınarın altında
sararmış yaprağın
uçmasın sensizliğe
söylemeye gerek kalmaz

44 isimdekiler

karanlıklarda olduğumu
yüreğinin cehenneminde
yaşamaktan vazgeçmişe
yeter ki gel...

gözyaşlarım

kalbimi susturamaz

yoruldum...bittim

tükendim...

bu kadar hiç acımamıştı...

canım

gel sen yeter

Yolda

Hayırlı sabahlar...tatlım

Bu hayat seninle güzelmiş onu bir daha iyice anladım. Yolculuk günlerin bana zehir gibi geliyor.

Sen yoksun...

Kendime diyorum, uzakta da olsa, gelecek, gönlümün ve benim tek sahibim

Sonsuz dileğim...

Seni çok seviyorum.

Sevinç kaynağım...Nazlıyarım...

Canım benim

Her zaman ki gibi sana secdelerde dua ettim...

46 içimdekiler

Dünyam bir seninle yaşadığım seninle olduğum anlarmış.

Gönlüm, her şeyim...mutluyum demek benim için bir senmişsin

Binlerce şükürler olsun. Rabbim seni bana iyi ki vermiş bir tanem.

Dualarımızla yolun açık olsun...güzel haberlerle geleceksin.

Varlığın hayatimi o kadar güzel kıldı ki anlatamam.

Rabbim bize her şeyin en güzelini ve hayırlısını daima nasip etsin... amin amin

Bulunduğumuz her ortamda gönlümüzden huzur eksik olmasın. Evlatlarımız ve tüm sevdiklerimiz ikimize, her daim hürmet ve saygı gösterebilir...bizi hiç ama hiç üzmesinler, maddi ve manevi gücümüz günden güne artsın çoğalsın. Bedenimiz hep sağlıklı ve dinç olsun, hiçbir hastalık bize yaklaşmasın, tek bir zarar dahi dokunmasın. Günden güne şaşıracağımız bir dolu nimet ve mutluluk başımızdan yağınsın.

Amin...amin...amin...

Sevdam...

Rabbim beraberliğimize şükürler ediyorum. Ömrümüz son nefesimize kadar beraber olsun. Acımızı birbirimize göstermesin ve birbirimize hayırlarla güzel eş kılsın...Amin.

Yine diyorum binlerce kez de diyebilirim... sevmeyi bana öğrettin...ben herşeyi seninle sevdim...kalbim hiç yaşamanın anlamını bilmezdi, hayatta tek bildiğim bir iyilik sensin...O kadar mutlu ve bahtiyarım ki...

Nasıl denir...bu mutlu günlerimizden başka günler olmasın...Her günümüz diğerinden daha güzel olsun

Şu an yollardasın geldiğin gün ve ayaklarına kapanıp doya doya ağlayacağım.

Şu an sana, her zamankinden daha çok muhtaç olduğumu hissediyorum.

Duamsın...bir ömür seninle...

Uzaktan yazmak gönlümü avutuyorum. Seni sevdiğimi söyleyeceğim ve kâinat senin ve benim aşkımlı bileceklermiş gibi ilanı aşk edeceğim...

Ah o yollar kısadan kısa sağ ve selametli olsun

Tatlım...

48 isimdekiler

Seni üzmesin ne taş ve ne de bir diken

Tek dileğim Rabbimden olacak olan dikenleri
bile evvelinden yolsun. Bizi dikenli olmayan bir
gelecek ikimiz ve yavrularımız mutlu ve mesut
etsin

Hayatimin gizli hazinesi...iki cihan saadetim...

Yanımda yoksun ama resimlerine bakıyorum

Hepsi güzelden güzel

İnan ki senin yolcuğa gitmene razı olduğum
mecburiyetten, yoksa seni bir an yalnız bırakır
mıydım.

Seni seyrediyorum, resimlerinde...Öyleki
hayallerinde iç dünyanın dışına bir vuruyor,
yüzündeki o güzelliğin kat kat oluyor...bu
kadar güzel olur mu bir insan?

Söz bulamıyorum, gözlerinin derinliğinde
boğulasım geliyor...

Bir an önce gel...

Hasretle ellerinden öpüyorum.

...

Nasıl Tapılası Tanrı

Beyazlayan saçlar ve kararan bakışlar

Yolundayız

Bazen yazmak da yetersiz

Rüyalara muhtaç

Ve susmak

Ne yapsak boşa gidiyor...

Uyuyoruz dinlenmek için ve boşalmak

Herkes kendine göre

Ağlıyoruz anlamsızca

Zirveleri düşünüyoruz ama

Bitiyor ulaşınca

Yokmuş

Her şeyin içindeyiz ve neden

Bir “yok” un peşindeyiz

50 isimdekiler

Habire gidiyoruz

Tamam bitti

Diyorum

Sadece sensin.....

Nasıl tapılası tanrısın

Sahici sevdam

Sonra her şey...yok...

Yahut var şimdi

Mektup

Sevdam

Hasret dehşeti dün gibi hiç olmamıştı. Ve hüzünlü sabahımda, acılarımı yüreğime gömmüş bekliyordum, aniden kapı çaldı. Senden acil bir mektup gelmişti.

Aşkım sana hasret, bense acımdan ölmeyi bekleyene doğan güneş gibi.

Elime değen mektubun, o güzel elinden çıkmış sözlerin, gözümünden içime gidişi, güneş vuran kar gibi eritti, öylesine bittim.

Mektubunu öperken tüylerim diken diken...bana değmiyor...bir değen olsa ona acı bile verebilirdi. Hüznümün acısı değeni inan ki zehirlerdi.

Ne çok sevdiğimi tekrar hissettim.

52 içimdekiler

Biliyorsun bir gönül var bende, sevmeden başka bir şeyle aklanması olmuyor.

Sonra hayatımda benimle ilgilenen, beni kendim gibi seven, tatlı tatlı öpülebildiğim, sevişebildiğim var mı?

Sana tekrar tekrar söyleyebilirim. Mektubun yıllarca bekleyen bir idamlık mahkumun beklediği müjde gibiydi. Saatler dönmüştü günlere...ne oldum diyemediğim bir azap çektim gün doğana kadar.

Ve acım birden umuda döndü. Saatlerce donuk kalakaldığım sersemliğimden uyandım. Sevdam beni affet sözün bana öyle sarıldı ki, başımı göğsünden kaldırmadım. Saçlarımı okşadı, kokladı, öptü. İçime sızıp ruhuma dokundu. Affetmem mi sen benim ezeli ebedi eşimsin.

Mektubunda üzüldüğünü yazmışsın. Sakın üzülme, iç geçirme. Her aşk bir vazgeçiştir her şeyden. Şunu bil ruhen, hayalen beraberiz birbirimiz için varız. Ben seni anınca canıma cansın, hep iyi şeyler hissettiriyorsun, yüzümü, kalbimi gülümsetiyorsun.

Çok şükür kara ve kabuslu gecem, sabah etti,
ancak mektubun bu hüznü silebildi. Birde
gelmediğini düşün ve perişan halimi.

Sevdam.. neyim varsa sana vereyim, yeter ki
sen yanımda ol, ister hayalen ister bir küçük
yazınla...

Ben hiçbir şeydim, aşkınla var oldum.

Benimle bir yaşamı istiyorum.

Ah...

Ah... Sonsuz sevdam.

Ah... Yüreği pırlantaları bile kıskandıracak yarım.

Ah... içimdeki karanlık diyarların ışığı, rehberim.

Ah... sırlarımın en güzeli. Sonsuza açılan mabedim.

Ah... kavuştuğumda gökyüzüne dahi kanat takacak meleğim.

Ah... ahh etmeye bile değer katan sesin benliğin.

Ah... gizli derinden akan şifalı kaynak suyum.

Bir yerden yeryüzüne çıkıyor ve çevrene şifa oluyorsun

İçindeki kaynayan bu şifayı çevrenle paylaşıyor ve dağıtıyorsun

Bu kaynağı herkes bilemez ama bilenlerde şifaya kavuşur

56 isimdekiler

Rabbim nasıl kaynakları böyle gizlerse seni de gizlemiş olmalı.

Ne şanslıyım ki ben o kaynağın çıktığı yeri buldum.

Ben ömrümü seninle tamamlayacağımı kesin biliyorum...

Bu bir gerçek

Şifa veren o suların derinlerde nereleri aşarak yeryüzüne çıktığını düşünüyorum.

Onca yolu bir dolu kayalardan ve katmanlardan geçerek ve içine bir dolu mineral kattığını da...

Senin hayatın ve gayende bu olmalı yani birbirimize kavuşurken kıymetli ve şifalı bir su olmak.

Rabbimin şifalı bir eli...sen beni kendinle zenginleştirdin...o halimdeki iyilikler seninle bana değdi

İşte her şey sen...iyilik kendi özünden olunca, bu altına altını anlatmak gibi...

Altın bende bunlar var, doğal dese de, farklı olduğunu kuyumcular bilir.

Olağandır altının vasıfları altın olana...ah
birde demire sor bakalım altın nedir?

Ah...canım benim...

Sana ömrüm kadar yazacağım...seninle
kelimelerim buluşacak ve bende bunu
hissedeceğim.

Bu nedenle beraberliğimiz kalıcı
olsun...milyonlar da bilsin, sonra sen
unutulmayacak aşkımsın.

Seni sana anlatacak dil tükenmesin
bende...hep anayım öylece böylece...günün en
olmaz denen zamanlarında seni
düşüneyim...ve bir iple bağlamış gibi olsun
kalplerimiz.

Olur ya bir nedenle, mesafeler ve zaman o ipi
koparırsa korkarım ki kalbim durur,
ölüveririm.

Biliyorum ki, beni sana bağlayan nedenler
var. Bende ki sana olan bu sevgi hiçbir zaman
bitmeyecek...ölüm dahi engel değil
aslında....ölen kavuşur her halukarda
sevdiğine...ben kavuşmuşum, geri kalan
bitmeyecek binlerce bahane.

Ah...sevdiğim.

58 içindekiler

Kendimden Geçtim

Ah sevgilim

Sesimi duy... Göğsümde kalp yerine çarpan
acıımı gör.

Bitmek bilmeyen bir hüznle...içim ve dışıma
aşkın yüzünden ne dertler yanıyor...durmadan
ağlıyorlar.

Ne olacak bu halimiz diyorlar?

Yıllarca kendim gibisini görmek istiyordum.

İşte sen... geldin. Ancak nasıl bir geliş ki bu,
derman da olmuyor...beni benden daha çok
acıya atıyor.

Kendimi buldum dedim. Tamam dedim...

Bu biliş çok acı bir şey oldu.

60 içimdekiler

Hakikaten ben kendimi sevmiyordum. Seninle kendimi de sevmeye başlamıştım.

...

Gerçek aşk bu mu?

Belki de bu biraz bencillik mi?

Peki öyleyse, senden önce neden olmadı?

Sonra acılarım beni yormuyor da...

Neler neler hissediyorum biliyor musun?

Eline değmeden sıcaklığın bana geliyor sanki, cayır cayır yanıyorum...

Buna aşkın mı neden oldu?

Hayalin bir elbise gibi, beni bir sarmaşık gibi sarıyor .

Aşk böyle şeyler diyorlardı, yaşayınca anladım.

Ben yanabilirim...küllere varabilirim.

Senin yanında bir kez anıldığım, bu nimet yeter de artar bana...

Ancak ayrılık var ya. Bir o kadar acı çekiyorum, bu halime dayanamayacağım, sonunda kendime kıyacağım.

Kendime olan sevgimi silip sırf sen olacağım.
Benliğimden ayrılacağım.

İçim dışıma sussun diye...sen olacağım

Gerçek aşk bu ise fedâkârlık etmem gerek.

Pervane gibi kendimi, sana feda etmezsem bu
bir aşk olamaz.

Ve yanında unutulmam da en doğrusu.

Bir sen anıl.

Sen var ol...işte.

...

İçimdeki Sonsuzluğum

Selam olsun...

En sevgili, en güzele...

Kalbime huzur veren ölümsüzüme

Karalar ruhuma sinmiş

Damla damla sızan dertler

Andırdında

İsminden doğdu bir hoşluk

Beni mecnun yerimi gül bahçeleri eyledi

Buluşmamız zaten yok ama

Hayalinde koynundayım

Unutturdun bana doğru bildiklerimi

Nasıl olsa bir gün vedâ edip gideceğiz

Değil mi bu hayata

Mutluyum gerçekten

64 isimdekiler

İnanılmaz gibi

Yine de seninle olduğum o kısacık anlar

Kaderin yüz çevirmişliğine

Ateşler serper

Engelleri dağıtıverirler

Ah...güzelim

Ah...sevdiğim

Sözlerim yangın

Haline bakma

Umutsuzluğuma

Ama sonsuz bir sevgim var

Kimseler olmasın

İmrensin beni bekleyen mezar

Salamı dinlemek için insanlar

Sen yüzünü sadece bana çevirdin

Ve herşeyimi bildin

Böyleyken

Ölüm düşleri görsem

Uykular gözümde sıralarını beklese

Bedenim acıdan infilak etse
İçimin cehenneminde Kalbimsin!
Nerdesin demem
Var...benimle derim

Ah...güzelim
Ah...sevdiğim
Sonsuz tek gerçek
Sevda böyle olmalı
Usanç duymadan istemek
Acıdan gözleri kısmamak
Kalbin pasını silmek için
Ağlamak sürekli
Yer yer umut çiçekleri dökülse
Ruha ötelerden darbeler değse
Değmemişken el ve dil
Yarayı sarmak tekrar tekrar

Ah...güzelim
Ah...sevdiğim

66 isimdekiler

Unutamıyorum eşiğini öptüğümden beri

Ruhunun penceresi o iri kahve gözlerini

İçten içe yaksa devirse beni

Ah demeden

Sunağına durdum kurbanlıklarla

Buluşmakta yok

Kalbim acına savrulsun

Buna da şükür

Daha son gün gelmedi

Çok zaman aklım inanmadı ama

Kalbime mührünü vurdum

Benimle olacak diyedir ümidim

Sonsuzca bekleyeceğim

Ah...güzelim

Ah...sevdiğim

Umudumun düştüğü yer çok karanlık

Derbederim yine de bir kez isyana düşmedim

Bizi ne söylesin ve ne de bilsinler

Şaşkınım ve deliyim

Korkuyu bile unutuverdim
Sevdamı sözlere taktım
Onlar bile kaçındı gitti
Ve kelimeler diyarında
Sessizliğe düşüverdi
İstemedен çok kere dilim

Ah...güzelim
Ah...sevdiğim
Uzaklığımı hiçliğe gömen
Kalbimde ölüm düşlerinden
Uyumak istiyorum
Bendeki varlığın her dem çiçek açarken
Altın gibi parlak güzel tenine sarılmak
Gözlerinden akan kanlı yaşın içinde boğulmak
Ansızlıkla beklemek
Derinden derin aşkı
Tatlım! demek
Bahtı kara ve perişan
Ruhumu çekerken dudaklarınla

68 içimdekiler

Son nokta

Göğsüne yaslanarak vereceğim nefestir
benim

Ah...güzelim

Ah...sevdiğim

Şu anı yaşıyorsam

Buz gibi üstüme kötü günler sarılırken

Sızılı kalbime girdin

Erittin

Beni yalnız bırakmadın önceler gibi

İçimdeki sonsuzluğum

Ve ben daima seninleyim

Ah...güzelim

Ah...sevdiğim